

**יום התנגדות
המוני ונחוש
עמ' 10**

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הדבר

زو هديرخ ZO HADEREKH

גיליון 28 / 19 ביולי 2023

המערכה על הדגל הפלסטיני

עמ' 3

עובדות סוציאליות נגד ההפיכה

עמ' 4, 6

עמ' 7

בדירות שמצב התחזוקה שלהן מחפיר ואינם מקבלים מענה למצוקה שלהם. הצענו לה לפנות בדוא"ל אל 120 חברי הכנסת בממשלה הנוכחית – מהאופוזיציה ומהקואליציה – כדי שנוכל לבדוק מי יענה וינסה לעזור להן. המכתב נשלח לכתובות הדוא"ל הרשמיות של הח"כים והשרים. שלושה ימים לאחר שליחתו התקבלה תשובה אחת. לא משני שרי הרווחה או מהשר לשוויון חברתי – היחיד שענה על ההודעה ששלחה היה ח"כ עופר כסיף מחז"ש."

אביבית מיסניקוב, חדשות 12, 6.7

השרה להזנחת הסביבה / א'

"כשראשי הרשויות מהליכוד מתקשרים, השרה להגנת הסביבה עידית סילמן פועלת. כשמדובר ברשויות ערביות, אין מענה. מתוך 42 פגישות עם ראשי רשויות בשלושת החודשים הראשונים בתפקידה, רק שלוש היו עם כאלה שמגיעים ממפלגות האופוזיציה. בכיר במשרדה: 'ברור שזה כדי לבנות כוח פוליטי במרכז הליכוד'."

אייתי אילנאי ואילנה קוריאלי, "ידיעות אחרונות", 7.7

השרה להזנחת הסביבה / ב'

"ארבעה מיליון שקלים העבירה סילמן מ'קרן לשמירת הניקיון' שמיועדת לשמירה על איכות הסביבה, לטובת 'חינוך סביבתי' בגרעינים התורניים המזוהים עם הציבור הדתי-לאומי. 'מה למשרד להגנת הסביבה ולגרעינים תורניים?' תוהה גורם באחד מארגוני הסביבה."

אייתי אילנאי ואילנה קוריאלי, "ידיעות אחרונות", 7.7

דברים בשם אומרם

שני גיבורי הדמוקרטיה או אחים לנשק

"אהוד ברק הוא מגדולי מחרחרי המלחמה בישראל. בויקיפדיה לא מוזכר אירוע אחד בקריירה הצבאית הארוכה של ברק שבו התנגד להפעלת כוח. במלחמת המפרץ השנייה שיוזם הממשל האמריקאי בטענה השקרית שבעיראק מפתחים נשק ביולוגי, ברק תמך במעורבות ישראלית. טוב שהיה ליכודניק חכם בשם יצחק שמיר, שהטיל וטו על המאצו. העובדה שברק הסכים לקבל עיטור אמריקאי על מלחמת השקר הזו מלמדת שמוסר זר לו ותבונה מדינית – במחסור רציני. יאיר גולן, איש המוסר של מרצ, הפעיל את נוהל שכן. לא מספיק שהצבא מתעלל במשפחה של חשוד שאשמתו לא הוכחה מעולם. גולן מעניש גם את השכן שנתפס ומהווה חומת הגנה חיה לכוח שבא לעצור את החשוד. מה חטאו? שגולן יסביר. אפילו הבוס שלו בצבא – גדי אייזנקוט – ראה בכך עבירה אבל הסתפק בעונש סימלי."

הבלוג של העיתונאי גדעון עשת, 1.7

מדוע מביאים מהגרי עבודה? כדי להוריד שכר

"לדברי יו"ר הסתדרות עובדי הבניין בהסתדרות הכללית, יצחק מויאל, 'המרוקאים שמעו את גובה השכר המשולם בארץ, והם מאוד מעוניינים לעבוד כאן. שר העבודה המרוקאי אמר לי שהוא מוכן לבוא בעצמו לעבוד בארץ'. עד אז יטוס שר החוץ, אלי כהן (ליכוד), למרוקו לחתום על הסכם סחר בעובדים. מה יעשו העובדים ממרוקו? הנה הבשורה, ויש שיאמרו: כאן קבור הכלב. 'העובדים המרוקאים יוכלו לתת מענה בתחום הבניה לקהילת יוצאי מרוקו בארץ', לדברי שר החוץ. יהיה מעניין לראות איך מצמידים רוכש דירה ממוצא מרוקאי לדירה שבונה עובד ממרוקו. ובמיוחד איך רוכש דירה מתוניסיה מקבל תשובה שלילית. אבל שר החוץ שלנו הוא איש אשכולות. אלי כהן הוא בעל ניסיון מיניסטריאלי רב. הוא כבר היה שר הכלכלה והתעשייה, שר המודיעין ועתה שר החוץ ובסוף השנה מובטח לו להיות שר האנרגיה. הוא אדם בעל השכלה אקדמית מרשימה: תואר ראשון בחשבונאות, בכלכלה, בניהול ותואר שני במנהל עסקים. מה שלא מפריע לו לפלוט דברי חוכמה. מדוע צריך בכלל עובדים זרים? מסביר איש האשכולות: 'העובדים ישפיעו על כלכלת ישראל בהגדלת ההיצע והורדת השכר, מה שיוריד את יוקר המחיה'."

הבלוג של העיתונאי גדעון עשת, 8.7

120 חכ"ם ורק אחד השיב לפניית הקשישה

"כבר שנים שהגשם נכנס לדירת עמידר של אילדיקו פוסטאי, עולה קשישה מהונגריה שסובלת מבעיות רפואיות קשות. המקרה אינו הראשון או האחרון הנוגע למצב הקשה של הדירות בדיור הציבורי שהגיע למערכת חדשות 12. דווקא האוכלוסיות המוחלשות ביותר – אנשים עם נכות או במצב משפחתי שהצריך עזרה ודיוור מטעם המדינה – מתגוררים

מכתבים למערכת

מצעד האיוולת בגליל

לאחרונה אישרה ממשלת הימין הקמת יישוב חדש בגליל התחתון - רמת ארבל. זאת, 17 שנים לאחר ההמלצה שלא לאשר אותו בשל פגיעה ברצף האקולוגי באזור. אך השרים אישרו את הקמתו כיוון שלפני מספר עשורים "גלילנו" שהגליל אינו מתפתח כי אוכלוסייתו היהודית מתמעטת.

הגורמים העיקריים לכך הם חוסר במקורות תעסוקה, ריחוק ממרכזי המינהל, התחבורה, הבידור והחינוך, וביתר שאת - היעדר אוניברסיטה, שביכולתה לשאוב כוח אדם איכותי. במקומה הוקמו כמה מכללות כתל-חי, כנרת, צפת ועוד. הפתרון הדחוק היה הקמת מספר רב של מצפים קטנים, אך הם לא פתרו את סוגיית הדמוגרפיה האתנית, קרי: יהודי הגליל.

עם השנים הסתבר שתוספת האוכלוסייה היהודית מנתה כמה אלפים בודדים, שאותם ניתן היה לקלוט במספר קטן של ערים קיימות: כרמיאל, צפת, טבריה, נהריה, מעלות ודומיהן. עתה, יחד עם הקמת רמת ארבל - רק ליהודים, השרים מציעים להרחיב את מספר התושבים (היהודים, כמובן) בגליל על ידי היתר לוועדות הקבלה היישוביות להרחיב סמכויותיהן לאלף איש ליישוב.

זה צעד נוסף במצעד האיוולת. במקום הקצאת משאבים לפיתוח הגליל לכל תושביו, יהודים וערבים, שרי ממשלת הימין מציעים למגזר אחד הטבות שדינן להיכשל שוב.

דן ייב, ת"א-יפו

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דגלים אדומים, דגלי פלסטין ודגלים כחול-לבן בהפגנה נגד הכיבוש ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, 2 ביוני 2023 (צילום: זוהר)

קיבעון ושמו איסור הדגל הפלסטיני

והשב"כ, לחייב אותם לעקוב אחרי מאות אלפי הסטודנטים הנמצאים בתחומם, ולחייב את המוסדות להטיל עונשים על פעולות שכיום חוסות ברובן תחת הגנת חופש הביטוי. "מדובר בפוליטיזציה והתערבות עמוקה ובלתי סבירה בפעילות הקמפוסים. ניסיון להשתמש באקדמיה לאכיפה פלילית, הפיכת הנהלות המוסדות לשוטרים, שופטים ואף תלוינים - וזאת בעבירות שאין לבין האקדמיה דבר וחצי דבר", הדגישו.

חוק ההפלה וההשתקה

בעקבות החלטת השרים, חד"ש סטודנטים פרסמה גילוי דעת ובו נאמר "החוק להפלה של תנועות סטודנטים והעמדה לדין של פעילים פוליטיים שמניפים את דגל פלסטין צפוי לעבור בקריאה טרומית בכנסת. אנחנו בחד"ש סטודנטים מגנים בתוקף את החוק ומדגישים את סכנתו לחופש הביטוי ולמגוון התרבותי והפוליטי בקהילה האקדמית ואת הפגיעה בזהות הלאומית של הסטודנטים הערבים-פלסטינים באוניברסיטאות בישראל".

"אנו מדגישים כי חופש הביטוי מהווה בסיס עקרוני לסביבה אקדמית אמיתית. סביבה בה רעיונות וידע מוחלפים בחופשיות. איסור והעמדה לדין של תנועות סטודנטים ופעיליהן אינו אלא ניסיון להפחיד את הסטודנטים מפעולה פוליטית, לבודד סטודנטים ערבים ויהודים מהמציאות הפוליטית ולבודד אותם מהשתתפות פוליטית פעילה. הפללה ואיסור על תנועות סטודנטים מהווה פגיעה ברורה בחופש הביטוי ובזכות להביע השתייכות לאומית וזהות תרבותית. ברור כי הכוונה בהחלטה זו הן תנועות הסטודנטים הפלסטיניות והכוחות הדמוקרטיים הפעילים והנאבקים על סיום הכיבוש, למען שוויון צודק ולמען צדק חברתי", הדגישו. חד"ש סטודנטים קראה להנהלת האוניברסיטאות "לעמוד נגד החוק הזה ולפעול ליצירת סביבה חופשית ושוויונית המקדמת דיאלוג והבנה בין הסטודנטים, לקידום ערכי השלום והשוויון ולהביס את העליונות היהודית והמדיניות הימנית הגזענית. כמו כן אנו קוראים לרשויות המוסמכות ולתנועות הסטודנטים הפעילות להתאחד מול חוק הדיכוי זה ולפעול להגנה על חופש הביטוי והמגוון התרבותי באוניברסיטאות".

שמואל אורניץ

מאז פרצה המחאה ההמונית נגד ההפיכה המשטרית בדצמבר 2022, המשטרה חזרה לדפוס של התנכלות שיטתית ונמשכת נגד הדגל הפלסטיני ומניפיו. האגודה לזכויות האזרח אף פנתה השבוע (17.7) בשנית לבג"ץ נגד מפכ"ל המשטרה, בדרישה שיוורה לשוטרים להימנע מלקיחה והחרמה של דגלי פלסטין.

בעתירה הובאו עדויות ותיעודים רבים המלמדים כי למרות התחייבותה של המשטרה לרענן את הנהלים, ההתנכלות לדגל ולפעילים המניפים אותו ממשיכה להתרחש באופן שגרתי. בעיקר בחיפה ובירושלים, בערים מעורבות ולעתים ביישובים נוספים.

"האיסור להניף את הדגל, שמלווה לעיתים באלימות משטרתית, מתבצע במחאות שמרביתן שקטות ושלוות, ללא קשר לאופייה של המחאה ומבלי שנשקפת מהן כל סכנה לשלום הציבור. לפיכך דרשנו שהמפכ"ל יבהיר בהנחיה מפורשת בכתב כי יש לאפשר למפגינים להניף את דגל פלסטין", נמסר מהאגודה.

כישלון בחינוך ובדמוקרטיה

הקיבעון שמגלה שלטון הימין וזרועות האכיפה בניסיונם למחוק את אחד מסממני הזהות הלאומית הפלסטינית מהמרחב הציבורי הישראלי מצא ביטוי גם ביוזמה של שר החינוך יואב קיש. שרי ממשלת הימין אישרו השבוע (16.7) לקדם הצעת חוק לפיה סטודנט "שיביע תמיכה בארגון טרור" או יניף דגל פלסטין יושעה לתקופה שלא תפחת מ-30 ימים, ותא סטודנטים שעובר על חוק זה יפורק. לפי ההצעה שהגישה ח"כ לימור סון הר מלך (עוצמה יהודית), עבירה חוזרת תגרור הרחקה מהלימודים לצמיתות ושלילת זכאות לתואר לתקופה בת חמש שנים.

שי רוזנגרטן, אחד מראשי הארגון הפשיסטי "אם תרצו" שעומד מאחורי הצעת החוק, מסר: "יוצאת לדרך המהפכה באקדמיה. מבחינתנו, הצעת החוק לא מתקרבת למה שצריך, אבל כל שינוי מתחיל בצעד קטן. אנו מקווים לראות נחישות באכיפת החוק ובפעילות נגד הפוליטיזציה באקדמיה".

יצוין שוועד ראשי האוניברסיטאות (ור"ה) כבר הביע בעבר התנגדות להצעת החוק: "הצעת החוק מבקשת להפוך את המוסדות להשכלה גבוהה לזרועות של משטרת ישראל

הסטת תקציבים של החברה הערבית לטובת האזרחים

הקואליציוניים שהעניקה הממשלה הקודמת לאחים המוסלמים ונציגיהם, במקום לשנות ולתקן את אותה החלטה, המעניקה תקציבים וסמכויות חסרי תקדים באמצעות גורמים אנטי ציוניים.

2200 עו"ס דורשות להכריז

על שבתה נגד ההפיכה

יותר מ-2,200 עובדות סוציאליות חתמו השבוע (19.7) על עצומה מקוונת ובה דרישה מאגוד העו"סים להכריז על שבתה נגד ההפיכה המשטרית. את העצומה מקדמת ההתארגנות "עו"סות דמוקרטיות".

העצומה, תחת הכותרת "קריאה להביע עמדה ברורה נגד חוק עילת הסבירות ולשבות במידה ויעברו חוקי 'הרפורמה'", תשלח לענבל חרמוני, יו"ר איגוד העובדות והעובדים הסוציאליים. בעצומה נכתב "אנו, עובדות ועובדים סוציאליים מכל תחומי המקצוע והשירותים פונים אליכם בבקשה להביע עמדה מקצועית חד משמעית המתריעה בפני הסכנות העתידיות לקהל לקוחותינו ולמקצוע שלנו באם תפגע עצמאות מערכת המשפט, בפרט ע"י ביטול עילת הסבירות המקודם בימים אלו. כמו כן אנו מצפים מכם לקרוא להשבתה של שירותי העבודה הסוציאלית אם אחד מחוקי ההפיכה המשפטית יעברו, החל מחוק צמצום/ביטול עילת הסבירות." "קיים איום ממשי על עקרונות המשפט החוקתי והציבורי בישראל" הוסיפו "עקרונות שלאורך השנים היוו מגן לאוכלוסיות מוחלשות, לפיתוח וההגנה (החלקית יש לומר) על הזכויות החברתיות ועל זכות ההתאגדות. אלו פוגעים פגיעה קשה במחויבות האתית שלנו כעובדות ועובדים סוציאליים כפי שהיא משתמעת מהקוד האתי המקצועי המחייב: שוויון בהזדמנויות, היעדר אפליה ופעולה נמרצת להכחדתה, הענקת זכויות ועזרה שווים לכל אדם, חברה מאורגנת ומתפקדת על-פי עקרונות דמוקרטיים, שיתוף הפרט בתהליכים הנוגעים לרווחתו ומתן אפשרות להשפיע עליהם

נמרוד עובד

אירוע הזנקה ליוזמת שלום

עצמאית יתקיים בתל-אביב

היוזמה – מכירים בפלסטין יוצאים מפלסטין 2027 – נועדה למלא ואקום במאבק בכיבוש בשנים האחרונות, התחמקות מפתרון מדיני על בסיס עקרון ההגדרה העצמית הלאומית, והתמקדות בזכויות האדם תוך קיומו של הכיבוש. היוזמים סבורים שאין תחליף להסדר שתי המדינות לשם השגת שלום בר קיימא באזור. יחד עם זאת, הם טוענים שהסדר זה יושג לא בקצהו של משא ומתן שאותו ממשלה כובשת יכולה לסחוב ולמשוך לאינסוף, אלא באמצעות הבנה שפלסטין ב"גבולות 67" כבר הוכרה כמדינה מבחינות רבות, והנותר הוא להכיר בעובדה זו ולצאת משטחה. בין המשתתפים באירוע: ח"כ איימן עודה, ח"כ יאיר גולן, אשרף אל עג'רמי, צאאל ג'ברין, ד"ר יאפא שוסטר ועוד. אירוע ההזנקה יתקיים באברהם הוסטל, רח' לבונטין 21 תל אביב, יום שישי, בשעה 11:00.

יובל הלפרין

דיון סוער נערך ביום שלישי (18.7) בוועדת הכספים של הכנסת בעקבות הידיעה ששודרה בחדשות 11 לפיה תקציבים מתוכננים לחברה הערבית יועברו לחברה החרדית. על פי הידיעה של ליאל קייסר, ממשלת הימין צפויה להעביר 130 מיליון שקלים מהתוכנית לצמצום פערים של החברה הערבית לטובת הגדלת קצבאות האזרחים. הכספים הללו מיועדים לרווחה, לבריאות, לחינוך, לתשתיות ועוד. שר האוצר בצלאל סמוטריץ' הורה לבחון את מקור התקציב האמור, לאחר ששר החינוך יואב קיש לא הסכים להיות חתום על הקיצוץ הרוחבי. בדיון אמר יו"ר חד"ש-תע"ל, ח"כ איימן עודה: "אנחנו נגד כל פגיעה במוחלשים, אנחנו בכנסת כמה שנים טובות ואף פעם לא שמעת מאתנו הסתה נגד החרדים או כל קבוצה מוחלשת. גם כשהגיעו תקציבים לקבוצות האלה עמדנו בצד הנכון, כי צריך לחזק את המוחלשים, אנחנו תומכים בצדק חברתי. יש במדינה הרבה כסף, אבל הוא מופנה למקומות הלא נכונים כמו חיזוק המתנחלים וחיזוק הטייקונים. לציבור החרדי בוודאי מגיע, אבל בוודאי לא מהכסף שמיועד לציבור הערבי שמופלה לרעה בכל התחומים".

בהמשך ח"כ אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) פנה למ"מ יו"ר הוועדה, ח"כ ינון אזולאי: "מהו ההרכב הגנטי של אנשים שמציעים הצעות כאלה פעם אחר פעם? כרופא בעצמי אני מציע לעזור. דיברתי עם כל הצדדים אתמול כדי לבדוק את ההצעה ואכן באחת הישיבות שנערכו לאחרונה נזרקה האופציה הזו. פניתי ליו"ר ועדת הכספים ח"כ משה גפני וליו"ר ש"ס ח"כ אריה דרעי, וגם לשרים נוספים, וגם למשרד המשפטים, כי חשוב לי לשמוע את עמדתם בסוגיה. אבקש גם מכל ח"כ חרדי לשמוע את עמדתו, האם מבחינה מוסרית אתה מסכים שכסף שמיועד לחברה הערבית יעבור לחברה החרדית?".

יושב ראש מרכז השלטון המקומי חיים ביבס פנה הבוקר במכתב לראש הממשלה בנימין נתניהו: "אל תיתן יד לפגיעה האנושה הזאת. לא יתכן כי בעת הזו, שהמצב בחברה הערבית קשה כל כך, משרד האוצר מתכוון לבצע קיצוץ דרסטי בתכנית לצמצום הפערים ולפגוע במיליון תושבי הרשויות הערביות בצורה אנושה".

על פי ידיעה נוספת שפרסמה ליאל קייסר, השרים איתמר בן גביר ויצחק וסרלאוף דורשים שהממשלה תבחן מחדש את כל התוכנית הממשלתית לפיתוח כלכלי של החברה הערבית. במכתב ששלחו למזכיר הממשלה כתבו: "לא יעלה על הדעת כי ממשלת ימין תפעל להמשיך את מימוש ההסכמים

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לנסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126402

חוק החלטת הממשלה מלפני שנתיים והקצאת 25 מיליון שקל האוצר מונע הקמת מרכז מו"פ בחברה הבדואית

האידיאולוגיה הניאו-ליברלית היא השלטת. הקמת מרכז מחקר ופיתוח אזוריים היא דבר מבורך אשר לו תרומות חברתיות, כלכליות ומדעיות רבות. הקצת משאבים למענקים אינדיבידואליים, כפי שהציע האוצר, במקום להקמת מרכז מחקר אזורי, משקפת את עיוורון האוצר למטרות וליתרונות החברתיים שיש למרכזי מו"פ אזוריים. אחרי הכל, הקמת המו"פ נכללת בהחלטת ממשלה 1279 בדבר "תוכנית לפיתוח כלכלי חברתי בקרב האוכלוסייה הבדואית בנגב". כלומר, המטרה הכוללת של הקמת המו"פ היא התרומות הכלכליות והחברתיות לחברה הבדואית.

תמימות דעים בתמיכה בהקמת המרכז

האוצר סבור כי מחקר מדעי גרידא הוא המטרה האולטימטיבית. הוא גם רואה עצמו כממוחה ליעול מחקר מדעי וזאת מאחורי גבם של אנשי המקצוע במשרד המדע! בסיכום הדיון, הדגיש יו"ר הוועדה עודה את דרישת הוועדה לקידום הקמת המרכז: "עולה בדיון קונסנזוס להקמת מרכז מחקר ופיתוח בנגב. ניכר כי החסם היחיד הוא אגף התקציבים באוצר. הוועדה דורשת ממשרד האוצר לשתף פעולה עם נציגי משרדי המדע והשוויון חברתי, ולאפשר הקמת מרכז המו"פ בנגב בחברה הערבית-הבדואית תוך שנה מהיום".

עדן לומרמן

45 אלף פעוטות ללא מעון ברחבי הנגב

"יום הנגב" צוין בכנסת (11.7) בדגש במצבם של הערבים-בדואים בכפרים הבלתי מוכרים. במסגרתו נערכו דיונים בוועדות הכנסת השונות. בשעות הבוקר התקיים דיון בוועדת הפנים בדבר הצורך בהכרה רשמית בכפרים הערבים-בדואים הלא מוכרים; הוועדה לזכויות הילד דנה במחסור בגני ילדים ובמעונות יום בכפרים הבלתי מוכרים. בצהריים נערך דיון בוועדת החינוך של הכנסת על אתגרי החינוך בחברה הערבית-בדואית.

מהדיונים עולה כי בחברה הבדואית ישנם כ-50 אלף פעוטות עד ארבע, אך רק 1,500 מהם רשומים ב-18 המעונות הפועלים בכלל היישובים הבדואיים. בנגב פועלים כ-300 משפחתונים לגיל הרך, שבכל אחד מהם עד חמישה פעוטות, והמופעלים בידי גננות עצמאיות המקבלת תשלום על כך ממשרד הרווחה, לכן במשפחתונים אין יותר מ-1,500 פעוטות נוספים. לפי "הפורום לדו-קיום בנגב", נחוץ להקים בדחיפות 40 מעונות יום ביישובי הערבים-הבדואים בנגב.

בעיה חמורה נוספת היא הצפיפות בכיתות בשל המחסור במבנים בבתי הספר היסודיים ובתיכונים. מתוך 150 תיכונים, תשעה מונים יותר מ-1,000 תלמידים כל אחד, עשרה בתי ספר מונים יותר מ-800 תלמידים ו-63 בתי ספר מונים יותר מ-550 תלמידים. לצפיפות בכיתות ניתן פתרון באמצעות קרוואנים. פתרון זה מכונה זמני, אך נמשך כבר שנים ארוכות.

ע"ל

הקמת מרכז מחקר ופיתוח אזורי בנגב לחברה הערבית-בדואית עמדה במרכז דיון שנערך בוועדת מדע וטכנולוגיה בראשות יו"ר חד"ש-תע"ל ח"כ איימן עודה (11.7). הדיון התקיים במסגרת "יום הנגב" שנערך בכנסת ביוזמת ח"כ יוסף עטאונה (חד"ש – תע"ל).

תוכניות להקמת מרכז מו"פ (מחקר ופיתוח) לחברה הבדואית בנגב קיימות כבר שנתיים. הן תוצר של החלטת הממשלה מס' 1279, בה הוקצו 25 מיליון שקל לטובת חיזוק המחקר היישומי בחברה הבדואית בנגב וצמצום פערים בתחום המדע והטכנולוגיה.

רינת שפרן, מנהלת בכירה באגף מדע וקהילה במשרד החדשנות, המדע והטכנולוגיה, הציגה לוועדה תוכניות למו"פים אזוריים בפריפריה ולמו"פ לחברה הבדואית בנגב. היא הדגישה כי קיום מחקר יישומי איכותי, הממוקד במתן מענה לצרכי האזור, יכול לקדם פיתוח כלכלי בפריפריה ולתרום לפיתוח האקו-סיסטם האזורי. שפרן הדגישה את היכולת של מו"פים אלה ליצור שיתופי פעולה וסיוע לתעשייה, לחקלאות, לגופי מו"פ עסקיים וציבוריים, לחברות הזנק, לרשויות המקומיות ולמערכת החינוך. כל אלה עשויים לתרום רבות לחיזוק המרקם החברתי, החינוכי ולהעלאת איכות החיים באזור.

למרות התוכניות הקיימות והתקציב המוקצה למרכז המו"פ, הקמת המרכז מתעכבת. מדוע? על אף החלטת הממשלה, לאגף תקציבים במשרד האוצר יש הסתייגויות לגבי הקצאת משאבים למרכז.

עמדת משרד האוצר כפי שנמסרה בדיון: "החלטת ממשלה 1279 דיברה על חיזוק המחקר היישומי בחברה הבדואית בנגב. המטרה היא מטרה חשובה, אנחנו עומדים מאחוריה וגם הוקצה למטרה הזאת תקציב. בשונה ממה שנאמר פה ההתנגדות שלנו היא לא מטעמים תקציביים. הכסף ייצא. השאלה היא על מה הוא ייצא. אנחנו מבקשים לא להשאיר את הכסף בקופת המדינה אלא לנצל בצורה האופטימלית. אנחנו שואלים את עצמנו, האם הקמת מכון מחקר עצמאי, מו"פ אזורי, היא הדרך המיטבית והיעילה ביותר לקדם את המטרות האלה. זה דיון שאנחנו מקיימים אותו בתוך הממשלה גם סביב המו"פ בחברה הבדואית וגם בכלל. ניקח למשל את הדוגמא של בריאות. אם המטרה היא לקדם מחקר יישומי בתחום הבריאות שממוקד בחברה הבדואית, יכול להיות שהכלי המיטבי לעשות את זה הוא בכלל לפרסם מענקים לחוקרים מצטיינים מאוניברסיטאות ובתי חולים שיחקרו את הנושא הזה. כנראה שנקבל תוצר מחקר טוב יותר מאשר אם נקים מרכז מו"פ בחברה הבדואית שיעסוק בנושא הזה. לכן כל הדיון שכעת מתקיים הוא לא האם להוציא כסף לטובת קידום מחקר יישומי בחברה הבדואית כן או לא. אלא איך להוציא אותו בצורה הכי חכמה והכי יעילה עם התוצרים הכי טובים".

הדיקטטורה של אגף התקציבים

למרות חוות הדעת ותוכניות הפעולה של אנשי המקצוע במשרד המדע, למרות התמיכה של המשרד לשוויון חברתי, ולמרות החלטת הממשלה, אנשי אגף התקציבים באוצר הם שקובעים בפועל מתי, איך, ואם בכלל יוקם מרכז מחקר ופיתוח בחברה הבדואית. זה ביטוי נוסף לדיקטטורה של בכירי האוצר; גם בתחום פיתוח המדע והטכנולוגיה,

המאבק בפשיזם ולחברה אחרת

הציבורית והשיכון. התפרקנו מערכי הערבות ההדדית והסולידריות החברתית והשאירו בצד הדרך את מי שחלש, עני או חלק ממינוע.

חברים וחברות, על קרקע כזו קל להצמיח פשיזם ודיקטטורה. לכן מוטלת על כולנו האחריות לתיקון כולל. ניאבק בהפיכה המשטרית ובצד זה ניבנה עתיד אחר. נתרגם את התסכול לבניית כוח פוליטי ואת הזעם - לבניית חוזה מחודש לחברה הישראלית. כל עוד אנחנו מוחות ומוחים יש תקווה. אני מאמינה בכוחנו המשותף לחולל שינוי!

ענבל חרמוני

יו"ר איגוד העובדים הסוציאליים, דברים בעצרת נגד ההפיכה המשטרית שנערכה בבאר שבע, 1.7

הכיבוש והנדסת התודעה

דובר רבות על הנדסת תודעה. אפשר לומר שאני דור אפס של הנדסת התודעה של הכיבוש. נולדתי בשנת 1967 עם הכיבוש, גדלתי והתחנכתי בחברה שמנסה היום להנדס לכולנו את התודעה ברוח הנדסת התודעה שעשו לה - החברה הדתית-לאומית. ראיתי את תהליכי ההקצנה בחברה הזאת מתרחשים מול עיניי וחוויתי אותם על בשרי. החזון שלהם היה מאז ומעולם להשתלט בבוא היום על מוסדות המדינה ולהשליט את האידיאולוגיה שלהם. אני מודה ומתוודה שלא חשבתי שזה יקרה, ולצערי הרב התבדיתי.

להבדיל מהחברה הישראלית החילונית, הרואה עצמה ליברלית, שהכחישה את הכיבוש בכך שניסתה להעמיד פנים שהוא עובדה זמנית, ההכחשה של החברה הדתית-לאומית הייתה אחרת: המילה כיבוש פשוט לא הייתה קיימת בלקסיקון. אני יודעת את זה מצוין כי אני נתקלתי בה לראשונה באוניברסיטה.

אחת ההצלחות הגדולות של הנדסת התודעה שהחברה הזאת עשתה לחברה הישראלית בכללותה זאת העובדה, שלאט-לאט, לאורך השנים, נעלמה המילה כיבוש מהלקסיקון הישראלי הכללי. זאת הייתה מילה שרק "השמאל הרדיקלי" השתמש בה. מילה שסימנה את מי שהשתמש בה כקיצוני. למרות שהמילה מתארת מציאות שלכאורה אי אפשר להתכחש לה, מציאות אכזרית ומביישת.

אנחנו נמצאים עכשיו על סף הניצחון המוחלט של הנדסת התודעה של הכיבוש. אני לא יודעת עדיין אם הניצחון המוחלט זה יתממש, באיזו מידה ובאיזו צורה. אני מודה שאני פוחדת מאוד. להרבה אנשים לא היה פה טוב עד עכשיו, ועכשיו יש סכנה שכמעט לכולם יהיה פה רע מאוד.

נקודת האור היחידה שאני רואה כרגע היא העובדה שהפלא ופלא, המילה כיבוש חזרה שוב ללקסיקון, ובגדול. יש "גוש נגד הכיבוש", יש שלטים נגד הכיבוש, יש דגלי פלסטין שמתנופפים בלב ערים יהודיות או מעורבות.

העוצמה שבה מנסים למחוק שוב את המילה הזאת, להעלים אותה, רק מעידה עד כמה היא מסוכנת - עד כמה אנחנו מסוכנים. המילה הזאת היא המראה שעל הקיר, המראה שתמיד דוברת אמת. עכשיו מנסים לא רק לכסות את המראה הזאת, אלא לשבור אותה לסיסים. אבל אנחנו לא נישבר ולא נפסיק להגיד אותה. די לכיבוש!

דבי איילון

דברים בעצרת בחיפה נגד ההפיכה, 4.6

ענבל חרמוני (צילום: איגוד העו"סים)

זה השבוע ה-26 למחאה ואנחנו ממשיכים בכל הכוח בכל הארץ. אפתח בסיפור קטן על אילנה, אבי ושלוש ילדיהם. אבי - נכה מוכר בביטוח הלאומי, ואילנה - עובדת כסייעת בפעוטון. יחד עם 6,000 משפחות נוספות, נתבשרה המשפחה כי מעתה לא יהיו זכאים לעזרה שקיבלו מהמיזם לביטחון תזונתי של משרד הרווחה. מדובר ב-22 מיליון שקל שנדרשים כדי שאילנה, אבי וילדיהם ושאר 5,999 המשפחות לא יגיעו לרעב.

ממשלת ישראל לא מצאה לנכון לטפל בסוגיה כי החיים של אבי, אילנה ושלוש ילדיהם לא מעניינים אותם. יתר-על-כן, גם החיים שלנו ושל הילדים שלנו לא מעניינים אותה. אתם יודעים מה כן מעניין את השרים? לצבור עוד כוח ולחרב את הדמוקרטיה באמצעות החלשת כל שומרי הסף ובראשם - מערכת המשפט!

אני חוזרת לאילנה, שעובדת כסייעת. בימים אלה דנים משרד האוצר וההסתדרות בשיפור בשכר הסייעות. אני מבטיחה לכם, כי אילולא היו בישראל ארגוני עובדים - לא הסייעות, לא העובדות הסוציאליות, לא המורות, לא האחים והאחיות לא היו מקבלים אף פעם העלאות שכר ואף אחד לא היה שומר על זכויותיהם.

כעובדת סוציאלית וכיו"ר איגוד, אני חרדה מהיום בו לא יהיו בתי דין לעבודה בלתי תלויים שיגנו על העובדים. אני חרדה מהיום, בו מול מגפי השלטון הדורסניים לא תהיה כתובת שתגן על האוכלוסיות הפגיעות ביותר.

רק לפני מספר חודשים פסק בג"צ שאסור לנתק מחשמה לא מי שלא מסוגל לשלם את החשבון. בג"צ קבע שחשמה הוא לא מותרות ונעמד לצד 300 אלף משפחות קשות יום. קו ישיר עובר בין הניסיון להשתלט על מערכת המשפט לבין הריסוק המתמשך לאורך שנים של המערכות הציבוריות.

אין לשכוח שבשלושת העשורים האחרונים הפריטו הממשלות את שירותי הרווחה לכל המודל במחיר ושיקולי רווח החליפו שיקולי רווחה! הוסטלים לבני נוער בסיכון, מסגרות לבעלי מוגבלויות ולאחרונה גם תוכנית לטיפול בגברים אלימים - נמסרים באין מפריע להפעלתן של חברות הנסחרות בבורסה.

מדינת ישראל הזניחה, ייבשה, צמצמה והפקירה את כלל המערכות הציבוריות: הרווחה, החינוך, הבריאות, התחבורה

אנג'ל וגנשטיין (צילום מסך מהטלוויזיה הבולגרית)

הבמאי והסופר אנג'ל וגנשטיין נפטר בבולגריה בגיל 100

מותו של יוצר ולוחם אנטי-פשיסטי

אחד מספריו הרבים, "חומש יצחק", תורגם לעברית ופורסם בהוצאת "ידיעות אחרונות". הספר מגולל את סיפורו מעורר הפליאה וההשתאות של יצחק יעקב בלומנפלד. את קורות חייו בשתי מלחמות עולם, בשלושה מחנות ריכוז, ובחמש ארצות שונות. סוד הישרדותו של יצחק טמון בכישרונו ללבוש ולפשוט זהויות, אך יותר מכך ביכולתו להתחבר לאנשים, לאהוב ולמצוא את הטוב בכל אדם. זהו גם סיפורם של אנשי העיירה קולדץ שלידי לבוב, שעל קו התפר בין מסורת ומודרנה, בין חסידות ומרקסיזם, ובין ברית המועצות, פולין ואוסטריה. לרעייתו שמחה ולי, לחברינו ורדה ושמוליק וגנשטיין (קרוב משפחה של ג'קי) הייתה הזכות והעונג להתארח בביתו פעמיים בשנים האחרונות ולספוג הרבה מאישיותו המרתקת. הוא הרבה להשתמש בסיסמה "נגד הפשיזם לוחמים, ולמען החירות נאבקים עד מוות".

נסים ברכה

160 אלף שחקנים בארה"ב פתחו

בשביתה: דורשים חידוש ההסכם

ראשי איגוד השחקנים של ארה"ב הכריזו בשבוע שעבר (13.7) על שביתה ללא הגבלת זמן. זאת, בתום תוקפו של ההסכם הקיבוצי בענף והמו"מ לחידוש ההסכם עם המעסיקים שנקלע לקשיים. שביתה השחקנים תהיה הראשונה זה 60 שנה והיא נערכת במקביל שביתה התסריטאים בהוליווד שנמשכת יותר מחודשיים.

נשיאת האיגוד, השחקנית פראן דרשר ("נני"), אמרה: "כשמעביד הופך את וול סטריט ותאווה בצע לעדיפות עליונה ושוכח מי התורמים האמיתיים למערך שהוא מנהל - יש לנו בעיה". חברי הנהגת האיגוד הצביעו פה אחד לפתוח בשביתה. יצוין שהאיגוד מייצג כ-160 אלף שחקנים ברחבי ארה"ב ובמשאל שנערך בקרב חברי האיגוד יותר מ-91% תמכו בשביתה.

ב-29 ביוני האחרון, בגיל 100 תמו חייו של לוחם החירות והאנטי-פשיסט אנג'ל ריימונד וגנשטיין (או ג'קי, כך אהב שיכנו אותו ידידיו). וגנשטיין נולד למשפחה יהודית-ספרדית בעיר פלובדיב בבולגריה המלוכנית בשנת 1922. הוריו פעלו במפלגה הקומוניסטית שהייתה אז מחוץ לחוק. בגלל רדיפתם על ידי השלטון הפשיסטי הם נאלצו להגר לצרפת. ב-1938, שבה המשפחה לבולגריה.

אנג'ל הצטרף לתנועת הנוער של המפלגה הקומוניסטית. כאשר המלך והממשל הפשיסטי עמדו לצידה של גרמניה הנאצית במלחמת העולם השנייה. בגיל 17 הצטרף לפרטיזנים. בחורף 1941 פיקד על קבוצת לוחמים שביצעה את אחת מפעולות החבלה הגדולות במלחמה - הם הציתו עד היסוד מחסן גדול ובו רבבות של מעילי פרווה שעמדו להישלח לצבא הנאצי שכיתר באותו חורף את סטלינגרד. פעולת חבלה זו נרשמה כאחת הראשונות והגדולות שנערכו בבולגריה נגד צבאו של אדולף היטלר. בפעולה אחרת שנועדה לגיוס משאבים לגרילה האנטי-פשיסטית, שוד בנק, הוא נתפס עם חבר ונידון למוות. הפצצה של הכלא וכוניסת הצבא האדום לבולגריה הצילו את חייהם בטרם הוצאו להורג.

דגל בסוציאליזם עד ימיו האחרונים

אחרי המלחמה וגנשטיין למד קולנוע במוסקבה. ב-1959 כתב את התסריט לסרט "כוכבים" בבימוי הבמאי המזרח גרמני הנודע קונרד וולף. זהו הסרט הראשון בעולם שעסק בשואה. הסרט תאר את הובלת יהודי טורקיה ומקדוניה להשמדה בטרבלינקה על ידי הצבא הפשיסטי הבולגרי. באותה השנה, זכה הסרט בפרס השופטים בפסטיבל קאן.

בהמשך היצירה האמנותית שלו, וגנשטיין נטל חלק בעשרות רבות של סרטים כתסריטאי ובמאי. כתב ספרים ומאמרים רבים שחלקם תורגם גם לעברית. כמו כן, הוא התראיין רבות בעיתונות ובטלוויזיה. בראיונות אלו הוא ניתח ניתוח חד את מהות הפשיזם וגלגוליו בדורנו, ביטוי למאבק בלתי מתפשר נגדו. על יצירתו האמנותית זכה וגנשטיין בפרסים ואותות רבים. פעילותו הפוליטית האנטי-פשיסטית והשואפת לסוציאליזם התמידה עד לימיו האחרונים.

הסדרה "חילוניות" המשודרת בתאגיד השידור הציבורי

על משבר יחסי דת ומדינה

האחרונות, הוא חקיקת חוק הלאום מ-2018, שהקריין בתוכנית תיאר "כעדכון תוכנה של מדינת ישראל". החוק נתקל במחאות נמרצות של הציבור הדמוקרטי היהודי ערבי ובשתיקה רועמת וגם תמיכה של מפלגות המרכז והמין המתון.

צמצום המשבר לכדי "דת ומדינה" או זכויות אזרחים יהודים בלבד על ידי חלק מהמפגינים נגד הממשלה בחודשים האחרונים מתעלם מההתקפה האחרונה על ג'נין, המתקפה על זכויות האזרחים הערבים והיסודות הדמוקרטיים הרעועים של המדינה. כפי שהתרחש כאשר קבוצת "אחים לנשק" החליטה להדוף את מפגיני "הגוש נגד הכיבוש" ומהר מאוד חזרה בה בהודעתה השנייה לתקשורת.

בכתבה באתר "שיחה מקומית" שהתפרסמה ב-10 ביולי נכתב: "במקביל לרדיקליזציה של המחאה, חל כאמור שינוי ביחס למאבק נגד הכיבוש. בתחילת גל המחאות, בהפגנה בכיכר הבימה, מפגינים שנשאו דגלי פלסטין הותקפו על ידי מפגינים אחרים. היום המצב שונה. דווקא המתקפה של כמה מחברי "אחים לנשק" על חברים בגוש נגד הכיבוש, חידדה את הדברים".

חוקה מהשטח

נדמה כי לא ניתן יותר להפריד בין המאבק בכיבוש למאבק לדמוקרטיה ולזכויות אדם וזכויות אזרח. ההבנה מחלחלת מן השטח, לאו דווקא מן האינטלקטואלים והסופרים. קו השבר הרב צדדי, עשוי לבשר על הקמת קואליציה אזרחית חדשה שתפעל לסיום הכיבוש, להקמת מדינה פלסטינית עצמאית לצד מדינת ישראל ולזכויות אזרחיות ודמוקרטיות לשני העמים.

מאז "מחאת בלפור" מלפני שנתיים נשמעות קריאות לכינון אספה מכוננת שתחוקק חוקה, תכתוב מגילת זכויות ותעגן בחוקים את זכויות האדם והאזרח המתקיימות כיום בזכות פסיקות בית המשפט, רק עבור האזרחים היהודים. מדן מרידור דרך אורית קמיר וראיף זריק ישנה הסכמה והבנה כי יש צורך אקוטי לפעול כעת באופן אקטיבי להגנה על זכויות האזרחים. הקונצנזוס סביב הכיבוש נע מהגוש נגד הכיבוש אל תוך החלק הארי של המפגינים.

ההימנעות מחקיקת חוקה נועדה להשאיר את הגבולות פתוחים. מה שאפשר לישראל להתפשט מזרחה אל תוך הגדה המערבית, דרומה לחצי האי סיני, מערבה לרצועת עזה וצפונה לרמת הגולן. נוסף לאפליה הממוסדת שהייתה ועודנה נגד האזרחים הערבים, היות והייתה חוקה, היא הייתה מבטיחה את זכויות כל האזרחים כפי שהצהרת העצמאות הצהירה ושבזכותה תמכו מדינות העולם בהקמת המדינה ולצידה מדינת ערבית – פלסטינית. הצורך הפוליטי של בן גוריון לחמוק מחקיקת חוקה ושמירת כוח בלתי מוגבל בידי הממשלה עלול כעת לפרק את המפעל כולו על 15 מיליון התושבים, ביניהם אזרחים ונתינים תחת כיבוש היושבים בין הים לנהר.

זוהר אלון

לצפייה בסדרה:

<https://www.kan.org.il/content/kan/kan-11/p-416860>

הסדרה חילוניות (צילום: כאן 11)

הסדרה החדשה "חילוניות" שעלתה לאוויר ביום שבת 8.7 בתאגיד השידור "כאן" סוקרת את יחסי הדת והמדינה ובמובלע יחסי "רוב ומיעוט" או "דמוקרטיה ודמוקטוריה". בסדרה מרואיינים חוקרים בולטים בציבוריות הישראלית ביניהם: המשפטנית אורית קמיר, הסוציולוג ניסים לאון והפילוסוף ראיף זריק.

הפרק הראשון "חילוניות ומדינה" נפתח כמאין טרגדיה ידועה מראש. רוח"מ הראשון בן גוריון מבצע תרגיל מפא"י"קי, מדלג מעל חקיקת חוקה וקובע כי "הכנסת היא האספה המכוננת". הוא מקים קואליציה עם המפלגות הדתיות ומחוקק חוקים דתיים במהותם כמו "חוק השבות" מ-1950 וחוק שעות עבודה ומנוחה, הקובע את יום שבת כיום המנוחה של האזרחים היהודים. מכאן, היוצרים מדלגים להתחזקות הכוחות הלאומנים דתיים על ידי הקמת "גוש אמונים" והקמת ממשלת בגין הראשונה בה ישבו יחדיו לראשונה מפלגות חרדיות ולאומניות.

לקראת סוף הפרק הראשון, עולה השאלה האם "ישראל של היום" הייתה חותמת על הכרזת העצמאות? התשובה המיידית היא לא. הממשלה הכהניסטית המכהנת הייתה נמנעת מכל אזכור של שיווין או זכויות אדם ואזרח. תפוח האדמה הלוהט שהתגלגל במשך שבעים שנה מגיע למשבר קריטי חסר תקדים. כך יש לראות הסדרה "חילוניות" וסדרות דומות אחרות שעלו בשנים האחרונות בתאגיד השידור ובערוצים אחרים.

עדכון תוכנה למדינת ישראל

העדר גבול בין דת למדינה, ובין מדינת ישראל ומדינת פלסטין, דרדרה את הפוליטיקה והחברה הישראלית לכדי תהומות שלא ידענו בעבר. השבר, הרגע המכונן של השנים

ארכיון השמאל המקוון יושק בתל-אביב

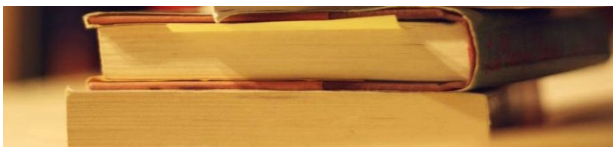
הגעתי אל מסמכים, תעודות, פרוטוקולים, מכתבים וצילומים בעלי ערך היסטורי רב.

האתר עלה כבר לאוויר, נכון?

הוא עלה באופן ניסיוני. כרגע ישנן באתר "טעימות" של חומרי הארכיון, שמטרתו להציג את מכלול הפעילות של השמאל האנטי-ציוני, אשר במשך עשרות שנים נאבק לשלום, לשוויון ולמען סוציאליזם. לא מדובר רק בהתארגנויות פוליטיות. זו קהילה של יהודים וערבים חדורי ייעוד שרבים מהם הקדישו את חייהם לקידום המטרה. זה מרוץ שליחים שהחל בהקמת המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית (פק"פ) שפעלה במחתרת במהלך 20 שנה בשנות שלטון המנדט הבריטי ונמשך עד ימינו.

יצוין שב-17 ביולי הושק ארכיון היסטורי מקוון נוסף, "המזרחיות", המגדיר עצמו: "הארכיון העממי של המאבקים החברתיים בישראל". את הארכיון הקימו פעילות הארגון "שוברות קירות".

יוסי אבו

שבוע שיר / לריסה מילר

מחאת המתמחות / ירדן בן צור

יש דבר אחר לומר
על מחאת המתמחות:
על הגברים המתמחים על הספה
בלילה הפוער לעו,
בולעם בלעלוע פוף שחר.
עשרים ויש שעות העצציים גדלים,
מסגיל קולאוס, מאדים בקערה המנגו
ומתארכים הילדים במשחקם.

בשחר יפכרו גברים גופם
ינתכו תפוח לקפסת האכל
עם תביתה ושני תמרים:
את גלענים עקרו ובלבם
שתלו אגוז
מלך מנשל.

שוב לחות האצבעות מול המסך
בלילה, המתמחות מוחות
קרומי שנה מהריסים.
קודחים הילדים במשחקם ונעורים,
בפקר יתפכחו אל האבות העגונים.

יש דבר אחר לומר על מחאת המתמחות:
איש לא יחוס
לא יכסה את החולים
לא יחלה פניהם
מלבד ירח חם
המחטט בתלומם
מפזרו כחול, ומניחם
שבורי פלים, גולי עולם.

ערן טורבינר בעת מעצרו באירוע לציון הנכבה שנערך בכניסה לאוניברסיטת תל-אביב, 15 במאי 2023 (צילום: זו הדרך)

ההשקה של אתר ארכיון השמאל הישראלי תתקיים ביום שני (24.7) בשעה 20:00 במועדון הגדה השמאלית בתל אביב. מרכז הארכיון, הבימאי ערן טורבינר, יציג את הרקע להקמתו ואת התוכניות להפעלתו ויערוך דיון פתוח עם הקהל. הארכיון גייס לפני חודשיים את כל המשאבים הנחוצים להקמת אתר האינטרנט, המוקדש לתולדות השמאל העקבי בישראל, וזאת תוך שלושה ימים. בקול קורא שפורסם נכתב: "האתר יוקיר את פועלן ופועלם של חברות וחברים, קבוצות, תנועות ומפלגות שנאבקו בעשרות השנים האחרונות לצדק, לשוויון ולשלום עם העם הפלסטיני וכל עמי האזור". האתר יתמקד "בעיקר באלה שנאבקו בעד סוציאליזם ונגד הציונות, הכיבוש והאפרטהייד, אך גם בכאלה שנמנעו בשלב מסוים או בכלל מהגדרות אלה אבל היו קרובים ושותפים למאבקים". לקראת ההשקה שוחח טורבינר עם "זו הדרך". תוך שלושה ימים בלבד מפרסום הקול קורא הצלחנו לגייס מ-52 תורמים כ-10 אלפי שקלים שהיו נחוצים להקמת האתר. התמיכה הנדיבה והמה מחזקת ומעודדת" אמר.

איך החלה פעולתן העקבית לתיעוד השמאל?

ההתכנסות הראשונה של השמאל שצילמתי הייתה אירוע לציון 30 שנה למותו של המהפכן הארגנטיני-קובני ארנסטו "צ'ה" גווארה בהשתתפות אפרים דוידי וחררדו לייבנר, שנערך ב-8 באוקטובר 1997 בגדה השמאלית. חודשיים לאחר מכן צילמתי בבית הלל בירושלים אירוע לציון 35 שנה להקמת הארגון הסוציאליסטי מצפן בהשתתפות רוב מייסדיו. מבחינתי היה זה אירוע מטלטל יותר, כי גווארה נרצח שלושה עשורים לפני כן בבוליביה, אבל אנשי מצפן שהיו אז בחיים, סיפרו על הנעשה כאן.

מאז עברו 26 שנה...

במהלך השנים צברתי מאות שעות של צילומים, עדויות ואירועים רבים. כמו כן, אספתי מאות מסמכים מבתיים של פעילים שהלכו לעולמם. "אם לא תיקח את התיקים שהשאיר אבא, אזרוק אותם לפח", אמרו לי לא פעם ילדי הפעילים. כך

הרופאים הכריזו על שביתה

הסתיימה מול מטה ההסתדרות. בהמשך היום התקיימו שיבושים גם בתחנות הרכבת ומחאות המוניות בקפלן ובמוקדים נוספים. במקביל, מחאת ההייטק הודיעה כי תנסה לשבש פעילות של אתרים ושל אפליקציות.

חד"ש תל-אביב

"עושות בית ספר למהפכה"

מעגלי דיון ופעולה בנושאים המכריעים שעל סדר היום של השמאל בהשתתפות פעילי ופעילות חד"ש ופעילות ופעילי שמאל עצמאיים

נושאי הדיונים:

מגדר ומעמד - בהנחיית נועה לוי, מזכירת חד"ש תל-אביב
קולוניאליזם ודה-קולוניזציה - בהנחיית אמג'ד שביטה, מזכיר חד"ש

תעמולה וקמפינים - בהנחיית איתי אקנין
האירוע יתקיים ביום א', 30 ביולי, בשעה 20:00
אולם הגדה השמאלית, אחד העם 70, תל-אביב

הוועדה המוניציפאלית של חד"ש

מזמינה ליום עיון בנושא:

הבחירות המוניציפליות מנקודת

המבט של חד"ש

יעדים, תובנות, אתגרים והזדמנויות

יום העיון יתקיים ביום שישי, 28.7, בשעה 15:00,
אולם עוואדיה, שפרעם

בנ"קי תל אביב

אחד העם 70, ת"א

"בית ריק" - במה אלטרנטיבית

"מצטער להפריע" / בוטס ריילי

ארה"ב, 2018, 112 דקות (אנגלית עם כתוביות באנגלית)
יום שני, 31.7, בשעה 19:00;

השבוע באתר "זו הדרך"

הפגנת ראשי הרשויות הערביות, מזכ"לית חדשה לתנועת הנשים הדמוקרטיות בישראל, הפגנת תושבי פורידיס נגד האלימות והפשעה ועוד...

zoha.org.il

"בדיקטטורה אין הסתדרות", כרזה שנתלתה מול בניין ההסתדרות (צילום: זו הדרך)

במסגרת המערכה נגד ביטול עילת הסבירות, הכריזה הנהגת ההסתדרות הרפואית (הר"י) למחרת "יום ההתנגדות" (19.7), על שביתת אזהרה שנערכה בין השעות 08:30 בבוקר עד 10:30. העבודה במרכזי הבריאות, בכתי החולים ובמרפאות קופות החולים ברחבי הארץ התקיימה במתכונת חירום בלבד.

בהודעת הר"י נאמר: "ההסתדרות הרפואית תעשה הכול כדי למנוע פגיעה בציבור המטופלים". נמסר כי זו שביתת אזהרה והיא תוחרף אם החוק לביטול עילת הסבירות יאושר בקריאה שנייה ושלישית. ביום חמישי (20.7) או ביום ראשון (23.7) עשויה לקיים הר"י יום שביתה מלא, שבמסגרתו יושבתו כלל השירותים הרפואיים הלא-דחופים. בניגוד לרופאים, ההסתדרות הכללית מסרבת לנקוט צעדים ארגוניים נגד ממשלת הימין. בשל כך אלפים הפגינו ביום ההתנגדות מול בניין הוועד הפועל של ההסתדרות ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב. סביב מטה ההסתדרות נתלו כרזות גדולות בהן נכתב: "בדיקטטורה אין הסתדרות" ו"ארנון תתעורר".

במסגרת "יום ההתנגדות" נחסם בשעות הבוקר המוקדמות כביש החוף. תחילה במעגן מיכאל ובהמשך במחלף ינאי. כביש 4 נחסם בצומת בנימינה ממזרח וממערב, ובהמשך גם במחלף דרור. מפגינים חסמו לתנועה גם את צומת נהלל בכביש 75, את צומת עמיעד בכביש 85, את כביש 6 במחלף אליקים לכיוון צפון, את כביש 5 ממערב למחלף מורשה ובהמשך - סמוך למחלף גלילות, ואת כביש 531 סמוך לכפר מל"ל. עד הצהריים נעצרו 20 מפגינים - רובם בתל-אביב. בשעות הערב נחסמו במשך שעות נתיבי איילון.

בתקרית אחת, מפגינה שניסתה לחסום את התנועה בכביש 531 נדרסה על ידי רכב ונפגעה באורח קשה. היא פונתה לבית החולים בילינסון. כמו כן, במהלך הפגנה בחדרה הותקפו מפגינים וכתוצאה מכך פונו לבית החולים.

בתל אביב, יצאה צעדה מכיכר רבין לכיוון הבורסה לניירות ערך. חברי מחאת אנשי המילואים חסמו לתנועה את רחוב קפלן ואת הכניסה לבסיס הקריה. בהמשך עבר מוקד המחאה לרחבת בניין ההסתדרות. מאות רבות הפגינו מול בניין הרבנות בתל-אביב ובערים נוספות. צעדה נוספת יצאה מאוניברסיטת תל-אביב וחסמה את דרך נמיר ואף היא